

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 13. marca 2018*

„Odvolanie – Prípravky na ochranu rastlín – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/408 –
Uvádzanie prípravkov na ochranu rastlín na trh a zostavenie zoznamu látok, ktoré sa majú nahradiť –
Zahrnutie účinnej látky „zlúčeniny medi“ do tohto zoznamu – Žaloba o neplatnosť – Prípustnosť –
Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ – Regulačný akt, ktorý si nevyžaduje vykonávacie opatrenia – Osobne
dotknutá osoba“

Vo veci C-384/16 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 11. júla 2016,

European Union Copper Task Force, so sídlom v Essex (Spojené kráľovstvo), v zastúpení:
C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert, I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas, M. Miserendino, abogado,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: A. Lewis a P. Ondrůšek, splnomocnení zástupcovia, s adresou na
doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda veľkej komory K. Lenaerts, podpredseda A. Tizzano, predsedovia komôr R. Silva de
Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Rosas, C. G. Fernlund a C. Vajda, sudcovia
C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas a E. Regan (spravodajca),

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. júna 2017,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6. septembra 2017,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa odvolateľka, European Union Copper Task Force, domáha zrušenia uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 27. apríla 2016, European Union Copper Task Force/Komisnia (T-310/15, neuverejnené, ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2016:265), ktorým Všeobecný súd zamietol ako neprípustnú jej žalobu o čiastočné zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/408 z 11. marca 2015 o vykonávaní článku 80 ods. 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh a o zostavení zoznamu látok, ktoré sa majú nahradiť (Ú. v. EÚ L 67, 2015, s. 18, ďalej len „sporné nariadenie“).

Právny rámec

Smernica 91/414

- 2 Smernica Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh (Ú. v. ES L 230, 1991, s. 1; Mim. vyd. 03/011, s. 332), naposledy zmenená smernicou Komisie 2011/34/EÚ z 8. marca 2011 (Ú. v. EÚ L 62, 2011, s. 27) (ďalej len „smernica 91/414“) vo svojej prílohe I stanovovala zoznam účinných látok povolených na začlenenie do prípravkov na ochranu rastlín.
- 3 Podľa článku 1 a prílohy smernice Komisie 2009/37/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 91/414/EHS s cieľom zaradiť chlórmeqvát, zlúčeniny medi, propachizafop, chizalofop-P, teflubenzurón a zeta-cypermetrín medzi účinné látky (Ú. v. EÚ L 104, 2009, s. 23), bol zoznam uvedený v prílohe I smernice 91/414 zmenený tak, že sa doň doplnili najmä zlúčeniny medi.

Nariadenie (ES) č. 1107/2009

- 4 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 z 21. októbra 2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh a o zrušení smerníc Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Ú. v. EÚ L 309, 2009, s. 1) vo svojom článku 14 s názvom „Obnovenie schválenia“, ktorý sa nachádza v pododdieli 3 s názvom „Obnovenie a preskúmanie“, oddieli 1 nazvanom „Účinné látky“ kapitoly II tohto nariadenia, nazvanej „Účinné látky, safenery, synergenty a koformulanty“, stanovuje:

„1. Schválenie účinnej látky sa na základe žiadosti obnoví, ak sa stanoví, že kritériá schválenia stanovené v článku 4 sú splnené.

...

2. Schválenie sa obnovuje najviac na obdobie pätnástich rokov. ...“

- 5 Článok 20 s názvom „Nariadenie o obnovení“, ktorý sa nachádza v uvedenom pododdieli 3 nariadenia č. 1107/2009, znie takto:

„1. V súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 79 ods. 3 sa prijme nariadenie, ktorým sa ustanoví, že:

- a) schválenie účinnej látky sa obnovuje, v prípade potreby za podmienok a v súlade s obmedzeniami, alebo
- b) schválenie účinnej látky sa neobnovuje.

...“

- 6 Článok 24 s názvom „Látky, ktoré sa majú nahradiť“, ktorý sa nachádza v pododdiely 4 s názvom „Odchýlky“ oddielu 1 kapitoly II nariadenia č. 1107/2009, stanovuje:

„1. ...Odchylné od článku 14 ods. 2 možno schválenie obnoviť raz alebo viackrát na obdobia, ktoré trvajú najviac sedem rokov.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, sa uplatňujú články 4 až 21. Látky, ktoré sa majú nahradiť, sa uvedú osobitne v nariadení uvedenom v článku 13 ods. 4“

- 7 Článok 41 s názvom „Autorizácia“, ktorý sa nachádza v pododdiely 3 s názvom „Vzájomné uznávanie autorizácií“ oddielu 1 s názvom „Autorizácia“ kapitoly III tohto nariadenia s názvom „Prípravky na ochranu rastlín“, stanovuje:

„1. Členský štát, ktorému sa predložila žiadosť podľa článku 40, po preskúmaní žiadosti a sprievodných dokumentov podľa článku 42 ods. 1 a podľa potreby na základe situácie na vlastnom území autorizuje príslušný prípravok na ochranu rastlín za rovnakých podmienok ako členský štát, ktorý žiadosť skúmal, okrem prípadov, v ktorých sa uplatňuje článok 36 ods. 3.

2. Členský štát môže odchylné od odseku 1 autorizovať prípravok na ochranu rastlín, ak:

...

b) obsahuje látku, ktorá sa má nahradiť;

...“

- 8 Podľa článku 50 s názvom „Porovnávacie posudzovanie prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich látky, ktoré sa majú nahradiť“, a ktorý sa nachádza v pododdiely 5 s názvom „Osobitné prípady“ oddielu 1 kapitoly III uvedeného nariadenia:

„1. Porovnávacie posudzovanie vykonávajú členské štáty pri hodnotení žiadosti o autorizáciu na prípravok na ochranu rastlín, ktorý obsahuje účinnú látku schválenú ako látku, ktorá sa má nahradiť. Členské štáty neautorizujú používanie prípravku na ochranu rastlín obsahujúceho látku, ktorá sa má nahradiť, alebo jeho používanie obmedzia na použitie na konkrétnu plodinu, ak porovnávacie posudzovanie, pri ktorom zvažili riziká a prínosy, ako sa stanovuje v prílohe IV, preukázalo, že:

...

4. V prípade prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich látku, ktorá sa má nahradiť, členské štáty vykonávajú porovnávacie posudzovanie ustanovené v odseku 1 pravidelne a najneskôr pri obnove alebo zmene a doplnení autorizácie.

Členské štáty na základe výsledkov tohto porovnávacieho posudzovania autorizáciu ponechajú, zrušia alebo zmenia a doplnia.

...“

- 9 Článok 80 s názvom „Prechodné ustanovenia“, ktorý sa nachádza v kapitole XI tohto istého nariadenia s názvom „Prechodné a záverečné ustanovenia“, vo svojom odseku 7 stanovuje:

„Do 14. decembra 2013 Komisia zostaví zoznam látok zahrnutých v prílohe I k smernici [91/414], ktoré spĺňajú kritériá uvedené v bode 4 prílohy II k tomuto nariadeniu a na ktoré sa vzťahujú ustanovenia článku 50 tohto nariadenia.“

Vykonávacie nariadenia

Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 540/2011

- 10 Podľa odôvodnenia 1 a článku 1 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 540/2011 z 25. mája 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 1107/2009, pokiaľ ide o zoznam schválených účinných látok (Ú. v. EÚ L 153, 2011, s. 1), sa účinné látky stanovené v prílohe I k smernici 91/414 považujú za schválené podľa nariadenia č. 1107/2009.

Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/232

- 11 Podľa odôvodnenia 8 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/232 z 13. februára 2015, ktorým sa mení a opravuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 540/2011, pokiaľ ide o podmienky schválenia účinnej látky zlúčeniny medi (Ú. v. EÚ L 39, 2015, s. 7), znie takto:

„Je potvrdené, že účinná látka zlúčeniny medi sa má považovať za schválenú podľa [nariadenia č. 1107/2009]. ...“

Sporné nariadenie

- 12 Článok 1 sporného nariadenia s názvom „Látky, ktoré sa majú nahradiť“ znie:

„Účinné látky zaradené do prílohy I k smernici [91/414], ktoré spĺňajú kritériá stanovené v bode 4 prílohy II k nariadeniu [č. 1107/2009], sú látky uvedené v zozname v prílohe k tomuto nariadeniu.

...“

- 13 Zoznam uvedený v prílohe tohto nariadenia zahŕňa „zlúčeniny medi (varianty hydroxid meďnatý, oxichlorid meďnatý, oxid meďnatý, zmes bordeaux a tribázický síran meďnatý)“.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnuté uznesenie

- 14 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 5. júna 2015 podala odvolateľka, združenie výrobcov zlúčenín medi, z ktorých niektorí sú držiteľmi povolení na uvedenie prípravkov na ochranu rastlín, ktoré obsahujú takúto látku, na trh, žalobu o čiastočnú neplatnosť sporného nariadenia.
- 15 Všeobecný súd napadnutým uznesením zamietol túto žalobu ako neprípustnú jednak z dôvodu, že odvolateľka nemôže osvedčiť vlastný záujem, a jednak že jej členovia nemajú aktívnu legitimáciu. V súvislosti uvedenej ako poslednej Všeobecný súd po prvé rozhodol, že členovia odvolateľky nie sú sporným nariadením osobne dotknutí, a po druhé že toto nariadenie je regulačným aktom, ktorý vyžaduje voči jej členom vykonávacie opatrenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ. Všeobecný súd tiež zamietol argumentáciu odvolateľky, že v prípade zamietnutia jej žaloby ako neprípustnej by nemala účinnú súdnu ochranu.

Návrhy účastníkov konania

- 16 Odvolateľka svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnuté uznesenie,

- vyhlásil žalobu o neplatnosť, ktorú podala proti spornému nariadeniu, za prípustnú,
 - vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie vo veci samej a
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania o odvolaní.
- 17 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor odvolanie zamietol a uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 18 Odvolateľka svojím prvým odvolacím dôvodom spochybňuje body 42 až 44, 46 až 48, 50 až 52, 60 a 61 napadnutého uznesenia a Všeobecnému súdu vytýka, že dospel k záveru, že sporné nariadenie vyžaduje vykonávacie opatrenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ.
- 19 Podľa odvolateľky treba na účely posúdenia toho, či regulačný akt vyžaduje vykonávacie opatrenia, vychádzať jednak z postavenia osoby uplatňujúcej si právo podať žalobu na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ a jednak z predmetu žaloby. V súvislosti uvedenej ako poslednej treba v prípade, ak sa odvolateľka domáha iba čiastočného zrušenia aktu, zohľadniť len prípadné vykonávacie opatrenia časti aktu, ktorej zrušenie sa domáha.
- 20 Pokiaľ ide na jednej strane o postavenie odvolateľky, bola pred Komisiou v čase postupu zaradenia zlúčenín medi do prílohy I smernice 91/414 jediným zástupcom všetkých výrobcov zlúčenín medi používaných v prípravkoch na ochranu rastlín, ktorí uskutočňujú svoju činnosť v Európskej únii.
- 21 Pokiaľ ide na druhej strane o predmet žaloby podanej na Všeobecný súd, odvolateľka pripomína, že požadovala čiastočné zrušenie sporného nariadenia v rozsahu, v akom zaradil zlúčeniny medi do zoznamu látok, ktoré sa majú nahradiť, a že sa tak na ne vzťahuje režim uplatniteľný na takéto látky zavedený nariadením č. 1107/2009. Odvolateľka tiež vzniesla námietku nezákonnosti proti určitým ustanoveniam tohto nariadenia.
- 22 Podľa názoru odvolateľky obsahuje napadnuté uznesenie, najmä jeho body 26, 38 a 39, príliš stručný opis predmetu uvedenej žaloby, ktorý je založený na rovnako obmedzenom opise sporného nariadenia. Cieľom sporného nariadenia nie je len zostaviť zoznam látok, ktoré sa majú nahradiť, ale aj uplatnenie hmotnoprávných ustanovení obsiahnutých v nariadení č. 1107/2009 na tieto látky, čo vedie k bezprostrednej a priamej uplatniteľnosti sporného nariadenia, ktoré nevyžaduje žiadne vykonávacie opatrenie. Inými slovami toto nariadenie tak má samo osebe, určitým a reálnym spôsobom, konkrétne účinky na právne postavenie odvolateľky a jej členov.
- 23 V tejto súvislosti odvolateľka po prvé uvádza, že, ako vyplýva z bodov 42 až 44 napadnutého uznesenia, je pravda, že obnovenie schválenia zlúčenín medi podľa nariadenia č. 1107/2009 predpokladá, aby odvolateľka v tejto súvislosti podala žiadosť a vyžaduje, aby Komisia v nadväznosti na túto žiadosť akt prijala. Tvrdí však, že tento akt bude vykonávacím opatrením nie sporného nariadenia, ale článku 14 a nasl. nariadenia č. 1107/2009, ktoré upravujú postup obnovenia schválenia účinnej látky.
- 24 Odvolateľka zdôrazňuje, že uvedený akt žiadnym spôsobom nemôže doplniť alebo rozšíriť právne postavenie látok, ktoré sa majú nahradiť, a že neprispieje k zadefinovaniu alebo spresneniu hmotnoprávných pravidiel, ktoré sa na ne uplatňujú.

- 25 Odvolateľka tiež poukazuje na skutočnosť, že sporné nariadenie má za následok to, že zlúčeniny medi podliehajú schvaľovaniu minimálne každých sedem rokov, a nie každých pätnásť rokov, ako je to v prípade účinných látok, ktoré sa nemajú nahradiť. Zlúčeniny medi sú preto v zásade predmetom žiadostí o obnovenie schválenia, ktoré sú dvakrát tak početné, čo zvyšuje náklady spojené so zachovaním schválenia zlúčenín medi. Tento účinok je priamy a nevyžaduje si prijatie žiadneho vykonávacieho opatrenia zo strany Komisie alebo členských štátov.
- 26 Odvolateľka po druhé tvrdí, že pokiaľ ide o vnútroštátnu autorizáciu prípravkov na ochranu rastlín, ktoré obsahujú zlúčeniny medi, je bezprostredným účinkom sporného nariadenia to, že tieto prípravky a ich používanie podliehajú porovnávaciemu posudzovaniu podľa článku 50 nariadenia č. 1107/2009. V tejto súvislosti na rozdiel od toho, čo Všeobecný súd konštatoval v bode 48 napadnutého uznesenia, členské štáty nielenže uložia dotknutým podnikom, aby znášali náklady týkajúce sa vykonania porovnávacieho posudzovania, ale aj to, aby zabezpečili vykonanie tohto samotného posudzovania, keďže vnútroštátne orgány len prijímú rozhodnutie o žiadosti o obnovenie autorizácie dotknutého prípravku na ochranu rastlín. Odvolateľka a jej členovia sú tak povinní vysporiadať sa s povinnosťami vyplývajúcimi z porovnávacieho posudzovania, bez ohľadu na jeho konečný výsledok.
- 27 Všeobecný súd tým, že v bode 46 napadnutého uznesenia konštatoval, že vykonanie porovnávacieho posudzovania nemá žiadny vplyv na okolnosť, či sú povolenia na uvedenie na trh udelené alebo zamietnuté, obnovené, odňaté alebo zmenené členskými štátmi, nezohľadnil podľa názoru odvolateľky to, že účinok sporného nariadenia je nezávislý od akéhokoľvek rozhodnutia prijatého vnútroštátnym orgánom. Článok 50 ods. 4 nariadenia č. 1107/2009 totiž ukladá členským štátom povinnosť vykonávať porovnávacie posudzovanie pravidelne a najneskôr pri obnovení alebo zmene autorizácie. Z toho dôvodu nie je potrebná žiadosť o autorizáciu alebo obnovenie autorizácie na to, aby príslušný členský štát vykonal porovnávacie posudzovanie zlúčenín medi, ktoré je priamym dôsledkom ich kvalifikácie ako látky, ktorá sa má nahradiť.
- 28 Po tretie podľa názoru odvolateľky platí podobný záver, aj pokiaľ ide o zásadu vzájomného uznávania prípravkov na ochranu rastlín medzi členskými štátmi. V dôsledku prijatia sporného nariadenia už totiž vzájomné uznávanie výrobku obsahujúceho látku, ktorá sa má nahradiť, nie je automatické, ako je to naopak v prípade akejkoľvek inej účinnej látky.
- 29 Po štvrté rovnako ako akt Komisie týkajúci sa obnovenia schválenia zlúčenín medi, nemajú opatrenia prijaté členskými štátmi týkajúce sa žiadosti o vzájomné uznávanie alebo vnútroštátnu autorizáciu žiadny vplyv ani na kvalifikáciu zlúčenín medi ako látky, ktorá sa má nahradiť, ani na režim, ktorý sa na ne uplatňuje na základe nariadenia č. 1107/2009.
- 30 Odvolateľka dodáva, že rovnako ako akty, ktoré prijme Komisia, tak aj akty, ktoré prijímú členské štáty s cieľom zaviesť osobitné pravidlá uplatniteľné pre zlúčeniny medi, budú vykonávacími opatreniami nie sporného nariadenia, ale nariadenia č. 1107/2009.
- 31 Komisia navrhuje, aby bol prvý odvolací dôvod zamietnutý.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 32 Na úvod treba pripomenúť, že prípustnosť žaloby podanej fyzickou alebo právnickou osobou proti aktu, ktorý jej nebol určený, sa v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ viaže na podmienku, že má aktívnu legitimáciu, ktorá je prítomná v dvoch prípadoch. Na jednej strane takáto žaloba môže byť podaná pod podmienkou, že takýto akt sa tejto osoby priamo a osobne týka. Na druhej strane takáto osoba môže podať žalobu proti regulačnému aktu, ktorý sa jej priamo týka a nevyžaduje si vykonávacie opatrenia (pozri najmä rozsudok zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, body 59 a 91).

- 33 V rámci posúdenia druhého variantu vykonaného v bodoch 33 až 51 napadnutého uznesenia Všeobecný súd v bodoch 34 až 36 tohto uznesenia uviedol, že sporné nariadenie má charakter regulačného aktu v zmysle článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ, čo nie je účastníkmi konania v rámci tohto odvolania spochybnené.
- 34 Preto otázka, ktorú treba preskúmať, je tá, či sa Všeobecný súd, ako tvrdí odvolateľka, dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 37 až 51 napadnutého uznesenia vychádzal z toho, že sporné nariadenie vyžaduje vo vzťahu k členom odvolateľky prijatie vykonávacích opatrení.
- 35 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pojem „ktoré... nevyžadujú vykonávacie opatrenia“ v zmysle článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ treba vykladať vzhľadom na cieľ tohto ustanovenia, ktorý spočíva, ako vyplýva z jeho genézy, v snahe vyhnúť sa tomu, aby na to, aby sa jednotlivci mohli obrátiť na súd, musel by predtým porušiť právo. Ak má teda regulačný akt priame účinky na právnu situáciu fyzickej alebo právnickej osoby bez toho, aby si to vyžadovalo vykonávacie opatrenia, táto osoba by mohla byť zbavená účinnej súdnej ochrany, keby nemala k dispozícii možnosť obrátiť sa na súd Únie s cieľom napadnúť zákonnosť tohto regulačného aktu. V prípade neexistencie vykonávacích opatrení totiž fyzická alebo právnická osoba, hoci priamo dotknutá predmetným aktom, by sa mohla domôcť súdneho preskúmania tohto aktu len po tom, ako porušila ustanovenia uvedeného aktu tak, že by sa odvolávala na protiprávnosť týchto ustanovení v rámci druhov súdnych konaní, ktoré môže využiť na vnútroštátnych súdoch (rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 29, ako aj citovaná judikatúra).
- 36 Ak regulačný akt naopak vyžaduje vykonávacie opatrenia, vykoná sa súdne preskúmanie dodržiavania právneho poriadku Únie bez ohľadu na otázku, či uvedené opatrenia vydala Únia alebo členské štáty. Keďže fyzické alebo právnické osoby nemôžu z dôvodu podmienok prípustnosti stanovených v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ napadnúť priamo na súde Únie regulačný akt Únie, sú proti tomu, aby sa voči nim uplatňoval takýto akt, chránené možnosťou napadnúť vykonávacie opatrenia, ktoré si tento akt vyžaduje (rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 30, ako aj citovaná judikatúra).
- 37 Ak vykonanie takéhoto aktu prináleží inštitúciám, orgánom alebo agentúram Únie, fyzické alebo právnické osoby môžu podať priamu žalobu na súde Únie voči vykonávacím aktom za podmienok uvedených v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ a na podporu tejto žaloby sa odvolať na nezákonnosť predmetného základného aktu na základe článku 277 ZFEÚ. V prípade ak vykonanie prináleží členským štátom, môžu sa tieto osoby odvolávať na neplatnosť predmetného základného aktu pred vnútroštátnymi súdmi, ktoré sa v tejto súvislosti v zmysle článku 267 ZFEÚ obrátia na Súdny dvor prostredníctvom prejudiciálnej otázky (rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 31, ako aj citovaná judikatúra).
- 38 Ako už Súdny dvor rozhodol, treba na účely posúdenia toho, či regulačný akt vyžaduje vykonávacie opatrenia, vychádzať z postavenia osoby, ktorá sa odvoláva na právo podať žalobu na základe článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ. Je teda irelevantné, či predmetný akt vyžaduje vykonávacie opatrenia vo vzťahu k ostatným subjektom (rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 32, ako aj citovaná judikatúra).
- 39 Navyše v rámci tohto posúdenia treba odkázať výlučne na predmet žaloby a v prípade, že sa odvolateľka domáha len čiastočného zrušenia aktu, sú to len vykonávacie opatrenia, ktoré táto časť aktu prípadne vyžaduje, ktoré musia byť v prípade potreby zohľadnené (rozsudok z 10. decembra 2015, Kyocera Mita Europe/Komisia, C-553/14 P, neuverejnený, EU:C:2015:805, bod 45 a citovaná judikatúra).
- 40 Okrem toho je v tejto súvislosti irelevantné, či uvedené opatrenia majú alebo nemajú mechanickú povahu (rozsudky z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, body 41 a 42, ako aj z 10. decembra 2015, Kyocera Mita Europe/Komisia, C-553/14 P, neuverejnený, EU:C:2015:805, bod 46).

- 41 V prejednávanej veci treba v prvom rade zamietnuť ako nedôvodné tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého Všeobecný súd správne nezohľadnil predmet žaloby, ktorá mu bola podaná, predovšetkým skutočnosť, že touto žalobou sa navrhovalo zrušenie sporného nariadenia v rozsahu, v akom na zlúčeniny medi uplatňuje určité hmotnoprávne pravidlá stanovené v nariadení č. 1107/2009.
- 42 Z bodov 38 až 41 napadnutého uznesenia totiž vyplýva, že po tom, ako pripomenul, že cieľom sporného nariadenia je zostaviť zoznam látok, ktoré sa majú nahradiť, Všeobecný súd uviedol, že nariadenie č. 1107/2009 upravuje uplatňovanie osobitných pravidiel na tieto látky, ktoré sa odchyľujú od pravidiel vzťahujúcich sa na iné účinné látky. Všeobecný súd v bode 41 napadnutého uznesenia spresnil, že tieto osobitné pravidlá sa týkajú po prvé schválenia látok, ktoré sa majú nahradiť, ako aj obnovenia tohto schválenia, po druhé povolenia na uvedenie na trh prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich takéto látky, ako aj obnovenia a zmeny týchto povolení, a po tretie vzájomného uznávania týchto povolení medzi členskými štátmi.
- 43 Z bodov 42 až 51 napadnutého uznesenia tiež vyplýva, že Všeobecný súd vykonal podrobné preskúmanie týchto osobitných pravidiel a dospel k záveru, že na právnu situáciu členov odvolateľky mohli mať účinky iba prostredníctvom aktov prijatých Komisiou alebo členskými štátmi.
- 44 Po druhé treba preskúmať tvrdenia odvolateľky týkajúce sa spochybnenia dôvodnosti tohto záveru.
- 45 V tejto súvislosti treba uviesť, že skutočnosť, že regulačný akt Únie vyžaduje vykonávacie opatrenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ, takže určité právne účinky uvedeného nariadenia sa prejavujú iba prostredníctvom týchto opatrení, nevylučuje, že toto nariadenie má na právnu situáciu fyzickej alebo právnickej osoby iné právne účinky, ktoré nezávisia od prijatia vykonávacích opatrení.
- 46 V prejednávanej veci tak treba zohľadniť tri kategórie osobitných pravidiel uplatniteľných na zlúčeniny medi, ktoré sú uvedené v bode 42 vyššie, a o ktoré sa opiera odvolateľka v rámci svojho odvolania s cieľom posúdiť, či sporné nariadenie z dôvodu skutočnosti, že na zlúčeniny medi uplatnilo tieto pravidlá, vyvolá na právnu situáciu členov odvolateľky účinky, ktoré nezávisia od akéhokoľvek vykonávacieho opatrenia.
- 47 Pokiaľ ide po prvé o pravidlá týkajúce sa schválenia látok, ktoré sa majú nahradiť, a obnovenia tohto schválenia, treba na jednej strane pripomenúť, ako uviedol Všeobecný súd v bode 42 napadnutého uznesenia, že zlúčeniny medi boli schválené pred prijatím sporného nariadenia. Ako to po druhé na pojednávaní pred Súdnym dvorom uviedla Komisia, dátum uplynutia platnosti tohto schválenia nebol sporným nariadením dotknutý.
- 48 Z toho vyplýva, ako to Všeobecný súd konštatoval v bode 42 napadnutého uznesenia, pričom to nie je v rámci tohto odvolania spochybnené, že vo vzťahu k členom odvolateľky je relevantný iba postup obnovenia schválenia látok, ktoré sa majú nahradiť, ako je stanovený v nariadení č. 1107/2009.
- 49 V tejto súvislosti, ako vyplýva z bodu 42 napadnutého uznesenia, a ako to tvrdí odvolateľka, článok 24 ods. 1 nariadenia č. 1107/2009 stanovuje, že schválenie látky, ktorá sa má nahradiť, možno obnoviť na obdobie najviac siedmich rokov, na rozdiel od schválenia iných účinných látok, ktoré možno podľa článku 14 ods. 2 tohto nariadenia obnoviť na obdobie najviac pätnástich rokov. Preto z dôvodu zaradenia zlúčenín medi do zoznamu, ktorý je prílohou sporného nariadenia, ako látky, ktorá sa má nahradiť, môže byť obnovenie ich schválenia udelené len na obdobie najviac siedmich rokov, a nie na dlhšie maximálne obdobie, ako by to bolo v prípade, ak by táto látka nebola zaradená do uvedeného zoznamu.
- 50 Právne účinky sporného nariadenia týkajúce sa dĺžky platnosti obnovenia schválenia zlúčenín medi sa však voči členom odvolateľky prejavujú iba prostredníctvom vykonávacích opatrení.

- 51 Z ustanovení nariadenia č. 1107/2009, najmä z jeho článku 24 ods. 2 totiž vyplýva, ako konštatoval aj Všeobecný súd v bodoch 42 a 43 napadnutého uznesenia, pričom to nie je v rámci tohto odvolania spochybnené, že kvalifikácia zlúčenín medi ako látky, ktorá sa má nahradiť, sporným nariadením neovplyvňuje uplatnenie postupu obnovenia schválenia tejto látky. Tento postup, ako aj postup obnovenia schválenia účinnej látky, ktorá nie je zaradená do zoznamu, ktorý je prílohou sporného nariadenia, teda zahŕňa prijatie nariadenia Komisiou v súlade s článkom 20 ods. 1 nariadenia č. 1107/2009.
- 52 Z toho vyplýva, ako to Všeobecný súd správne konštatoval v bode 44 napadnutého uznesenia, že účinky sporného nariadenia týkajúce sa trvania platnosti obnovenia schválenia zlúčenín medi sa voči členom odvolateľky prejavia na základe článku 20 ods. 1 nariadenia č. 1107/2009, na ktorý odkazuje článok 24 ods. 2 tohto nariadenia, iba pri prípadnom prijatí nariadenia, ktorým sa schválenie tejto látky obnovuje, na obdobie najviac siedmich rokov.
- 53 Hoci možno prípadné dodatočné zaťaženie odvolateľky, ako aj jej členov, spojené s potrebou častejšej obnovy schválenia zlúčenín medi považovať za účinok prijatia sporného nariadenia, tento účinok sa neprejaví prijatím tohto nariadenia, ale v prípade prijatia nariadenia Komisie o obnovení schválenia tejto látky.
- 54 Všeobecný súd sa preto nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 44 napadnutého uznesenia konštatoval, že nariadenie Komisie o obnovení schválenia látok, ktoré sa majú nahradiť, akou sú zlúčeniny medi, predstavuje vykonávacie opatrenie sporného nariadenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ.
- 55 Pokiaľ ide po druhé o pravidlá týkajúce sa povolení na uvedenie na trh prípravkov na ochranu rastlín, ktoré obsahujú látky, ktoré sa majú nahradiť, ako aj obnovenia a zmena týchto povolení, je zaiste pravda, ako to tvrdí odvolateľka, že účinkom sporného nariadenia je to, že sa na prípravky na ochranu rastlín s obsahom zlúčenín medi vzťahuje postup porovnávacieho posudzovania stanovený článkom 50 nariadenia č. 1107/2009, v rámci ktorého sa porovnávajú riziká pre zdravie alebo životné prostredie príslušného prípravku na ochranu rastlín s rovnakými rizikami spojenými s náhradným prípravkom alebo s nechemickou metódou prevencie alebo boja proti škodcom.
- 56 Odvolateľka však nemôže dôvodne tvrdiť, že jej, ako aj jej členom, prináleží vykonať takéto porovnávacie posudzovanie a znášať prípadné náklady týkajúce sa vykonania uvedeného posudzovania s cieľom preukázať, že prijatie sporného nariadenia malo voči nim účinky nezávisle od prijatia vykonávacích opatrení. Ako Všeobecný súd správne konštatoval v bode 45 napadnutého uznesenia, z článku 50 ods. 1 a 4 nariadenia č. 1107/2009 totiž vyplýva, že vykonanie porovnávacieho posudzovania prináleží členským štátom.
- 57 Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého vnútroštátne orgány niektorých členských štátov vyžadujú, aby im držiteľia vnútroštátnych zápisov prípravkov na ochranu rastlín s obsahom zlúčenín medi predložili porovnávacie posudzovanie, žiadnym spôsobom nepodporuje jej tézu, podľa ktorej sporné nariadenie vyvoláva účinky na právne postavenie jej členov, ktoré nezávisia od vykonávacích opatrení. Povinnosti, ktoré údajne majú títo držiteľia, totiž nevyplývajú zo sporného nariadenia, ale z rozhodnutia príslušných vnútroštátnych orgánov.
- 58 Okrem toho, ako Všeobecný súd oprávnene konštatoval v bode 46 napadnutého uznesenia, pričom to odvolateľka nespochybňuje, vykonanie porovnávacieho posudzovania stanoveného článkom 50 nariadenia č. 1107/2009 je „bez vplyvu na okolnosť, že na základe článku 36 ods. 2, článku 43 ods. 1, článku 44 ods. 3 a článku 45 ods. 1 nariadenia č. 1107/2009 sú povolenia na uvedenie na trh prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich účinné látky prípadne členskými štátmi poskytnuté alebo zamietnuté, obnovené, zrušené alebo zmenené“.

- 59 Za týchto podmienok sa Všeobecný súd nedopustil ani nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bode 47 tohto uznesenia rozhodol, že účinky sporného nariadenia týkajúce sa vykonania porovnávacieho posudzovania rizík, zo strany členských štátov, ktoré predstavujú prípravky na ochranu rastlín obsahujúce zlúčeniny medi pre zdravie alebo životné prostredie, v porovnaní s náhradným prípravkom alebo nechemickou metódou prevencie, alebo boja proti škodcom, „sa vo vzťahu k členom odvolateľky prejavia iba prostredníctvom aktov prijatých príslušnými orgánmi členských štátov“ a že „takéto akty sú tak vykonávacími opatreniami v zmysle článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ“.
- 60 Pokiaľ ide po tretie o pravidlá týkajúce sa vzájomného uznávania, medzi členskými štátmi, povolení na uvedenie na trh prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich látku, ktoré sa majú nahradiť, článok 41 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 1107/2009 skutočne stanovuje, že členský štát, ktorému je na základe postupu vzájomného uznávania podaná žiadosť o povolenie na uvedenie na trh prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich látku, ktorá sa má nahradiť, môže povoliť tieto prípravky na ochranu rastlín, zatiaľ čo, okrem ďalších prípadov uvedených v tomto článku 41 ods. 2, a bez toho, aby bol dotknutý článok 36 ods. 3 tohto nariadenia, musí členský štát na základe článku 41 ods. 1 uvedeného nariadenia vydať takéto povolenie za podmienok stanovených v ustanovení uvedenom ako poslednom.
- 61 Aj za predpokladu, že prijatie sporného nariadenia malo za následok zníženie pravdepodobnosti, že členský štát kladne vybaví žiadosť o povolenie na uvedenie na trh prípravku na ochranu rastlín obsahujúceho zlúčeniny medi na základe postupu vzájomného uznávania, nič to nemení na tom, že členský štát, ktorému je takáto žiadosť predložená, je povinný o nej rozhodnúť. V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako vyplýva z bodu 40 vyššie, že nie je relevantné, či takéto rozhodnutie má alebo nemá mechanickú povahu.
- 62 Všeobecný súd preto oprávnene v bode 50 napadnutého uznesenia rozhodol, že účinky sporného nariadenia týkajúce sa postupu vzájomného uznávania povolení na uvedenie na trh prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich látku, ktorá sa má nahradiť, „sa vzťahujú len na mieru voľnej úvahy ponechanú členským štátom na rozhodnutie o žiadosti v tomto zmysle“ a že „tieto účinky sa však prípadne vo vzťahu k členom odvolateľky prejavia iba prostredníctvom aktov vnútroštátnych orgánov, ktorými sa rozhoduje o žiadostiach o vzájomné uznávanie predložených uvedenými členmi“.
- 63 S prihliadnutím na body 45 až 62 vyššie treba dospieť k záveru, že hoci je pravda, že zaradením zlúčenín medi do zoznamu látok, ktoré sa majú nahradiť, sa na základe sporného nariadenia na túto látku vzťahujú osobitné pravidlá uvedené v bode 42 vyššie, a preto nariadenie vyvoláva právne účinky v rozsahu, v akom mení právny režim Únie uplatniteľný na zlúčeniny medi, nič to nemení na skutočnosti, že odvolateľka nepreukázala, že by táto zmena mala na právne postavenie jej členov účinky, ktoré nezávisia od prijatia vykonávacích opatrení v zmysle článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ. Všeobecný súd tak oprávnene rozhodol, že odvolateľka nemala na tomto základe aktívnu legitimáciu.
- 64 Tento záver nie je spochybnený tvrdením odvolateľky uvedeným v bodoch 23 a 30 vyššie, podľa ktorého sú akty prijaté Komisiou alebo členskými štátmi s cieľom zaviesť osobitné pravidlá uplatniteľné na zlúčeniny medi, osobitne akt, ktorým Komisia obnoví schválenie tejto látky, vykonávacími opatreniami nie sporného nariadenia, ale nariadenia č. 1107/2009.
- 65 Na rozdiel od toho, čo zrejme naznačuje odvolateľka vo svojej argumentácii, znenie článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ totiž na to, aby bolo opatrenie považované za vykonávacie opatrenie regulačného aktu, nevyžaduje, aby tento akt predstavoval právny základ tohto opatrenia. To isté opatrenie môže byť vykonávacím opatrením tak aktu, ktorého ustanovenia tvoria jeho právny základ, ako aj odlišného aktu, akým je v prejednávanej veci sporné nariadenie, ak sa niektoré alebo všetky právne účinky tohto aktu uvedeného ako posledného prejavia vo vzťahu k odvolateľke iba prostredníctvom tohto opatrenia (pozri analogicky rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 40).

- 66 V prejednávanej veci z bodov 47 až 63 vyššie vyplýva, že akty, ktoré prijme Komisia alebo členské štáty s cieľom zaviesť osobitné pravidlá uplatniteľné na zlúčeniny medi stanovené nariadením č. 1107/2009, prejavia voči členom odvolateľky právne účinky sporného nariadenia, a teda predstavujú vykonávacie opatrenia tohto nariadenia.
- 67 Záver uvedený v bode 63 vyššie nie je vyvrátený ani tvrdením, pripomenutým v bode 19 vyššie, podľa ktorého bola odvolateľka pred Komisiou v čase postupu zaradenia zlúčenín medi do prílohy I smernice 91/414 jediným zástupcom všetkých výrobcov zlúčenín medi používaných v prípravkoch na ochranu rastlín, ktorí uskutočňujú svoju činnosť v Únii. Hoci je totiž pravda, že v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 38 vyššie treba zohľadniť postavenie osoby, ktorá sa odvoláva na právo podať žalobu na základe článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ na účely posúdenia, či napadnutý regulačný akt vyžaduje vykonávacie opatrenia, okolnosť, ktorú odvolateľka takto zdôraznila, však nepreukazuje, že sporné nariadenie nevyžaduje takéto opatrenia.
- 68 Záver uvedený v bode 63 vyššie nie je vyvrátený ani tvrdením uvedeným v bodoch 24 a 29 vyššie, podľa ktorého opatrenia prípadne prijaté Komisiou alebo členskými štátmi s cieľom zabezpečiť účinné uplatňovanie osobitných pravidiel na zlúčeniny medi uvedených v bode 42 vyššie, nebudú mať žiadny vplyv ani na kvalifikáciu zlúčenín medi ako látky, ktorá sa má nahradiť, ani na právny režim uplatniteľný na túto látku zavedený nariadením č. 1107/2009.
- 69 Toto tvrdenie totiž nemôže vyvrátiť konštatovanie, podľa ktorého sa účinky uplatňovania osobitných pravidiel na zlúčeniny medi stanovených nariadením č. 1107/2009 prejavia na právnu situáciu členov odvolateľky iba prostredníctvom vykonávacích opatrení sporného nariadenia.
- 70 S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené úvahy Všeobecný súd oprávnene v bode 51 napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sporné nariadenie vyžaduje voči členom odvolateľky vykonávacie opatrenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ.
- 71 Prvý odvolací dôvod preto treba zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 72 Svojím tretím odvolacím dôvodom, ktorý treba preskúmať v druhom rade, odvolateľka Všeobecnému súdu vytýka, že v bodoch 22, 31 a 32 napadnutého uznesenia rozhodol, že ani ona, ani jej členovia nie sú sporným nariadením osobne dotknutí.
- 73 Odvolateľka v prvom rade tvrdí, že sporným nariadením je osobne dotknutá a po prvé tvrdí, že viaceré faktory ju vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe individualizujú v zmysle judikatúry vyplývajúcej z rozsudku z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia (25/62, EU:C:1963:17).
- 74 Odvolateľka tvrdí, že bola jedinou autorkou oznámenia adresovaného Komisii s cieľom dosiahnuť zaradenie zlúčenín medi do prílohy I smernice 91/414. Ďalej pripomína, že podľa článku 78 ods. 3 nariadenia č. 1107/2009 sa účinné látky zahrnuté do tejto prílohy I považujú za schválené podľa tohto nariadenia. Odvolateľka z toho vyvodzuje, že bola jedinou iniciátorkou zaradenia zlúčenín medi do zoznamu účinných látok uvedenej prílohy na účely uplatnenia nariadenia č. 1107/2009. Odvolateľka je okrem toho jediným subjektom, ktorý požiadal o obnovenie schválenia zlúčenín medi ako účinnej látky a jediným subjektom, ktorý predložil podklady v mene všetkých výrobcov.

- 75 Odvolateľka sa po druhé zúčastnila na procese, ktorý viedol k prijatiu právnej úpravy uplatniteľnej na zlúčeniny medi, až po prijatie sporného nariadenia. Konkrétne tvrdí, že vykonávacie nariadenie 2015/232 bolo prijaté na základe štúdií a dokumentov, ktoré predložila odvolateľka, a, ako vyplýva z odôvodnenia 6 tohto nariadenia, po tom, ako ju Komisia vyzvala na predloženie jej pripomienok k revíznej správe o zlúčeninách medi.
- 76 Odvolateľka po tretie tvrdí, že zoznam látok, ktoré sa majú nahradiť, pričom ide o zoznam, ktorý bol zavedený sporným nariadením, bol výlučne vypracovaný iba na základe výsledkov dokumentu, ktorý sa opieral o konečnú revíziu správu o zlúčeninách medi, ktorú Komisia prijala za výlučnej účasti odvolateľky, v postavení žiadateľa.
- 77 Po štvrté bola odvolateľka kontaktným partnerom Komisie počas celého procesu prípravy sporného nariadenia, korešpondovala s ňou a zúčastnila sa na stretnutí so zástupcami tejto inštitúcie týkajúcom sa najmä kvalifikácie zlúčenín medi ako látky, ktoré sa má nahradiť.
- 78 Odvolateľka dospela k záveru, že s prihliadnutím na rozsudok zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia (11/82, EU:C:1985:18, body 17 až 32), jej mala byť priznaná aktívna legitimácia, keďže vzhľadom na osobitné okolnosti prejednávanej veci Komisia vedela, že sporné nariadenie sa jej priamo a osobne dotýka.
- 79 V druhom rade odvolateľka tvrdí, že jej členovia sú sporným nariadením osobne dotknutí.
- 80 Odvolateľka jednak zastupuje všetkých výrobcov zlúčenín medi používaných v prípravkoch na ochranu rastlín, ktorí pôsobia v Únii. Všeobecný súd preto nesprávne v bode 31 napadnutého uznesenia konštatoval, že odvolateľka a jej členovia sú sporným nariadením dotknutí rovnako ako ktorýkoľvek iný hospodársky subjekt.
- 81 Odvolateľka dodáva, že článok 15 ods. 1 nariadenia č. 1107/2009 stanovuje, že žiadosť o obnovenie schválenia účinnej látky podáva výrobca dotknutej účinnej látky. Z toho dôvodu iba odvolateľka a jej členovia, ktorí sú jedinými výrobcami zlúčenín medi používaných v prípravkoch na ochranu rastlín v Únii, môžu požiadať o obnovenie ich schválenia. Odvolateľka v tejto súvislosti pripomína, že bola jediným subjektom, ktorý požiadal o obnovenie schválenia zlúčenín medi ako účinnej látky a ktorý predložil podklady v mene všetkých výrobcov.
- 82 Jednak okolnosť, podľa ktorej sú zlúčeniny medi jedinou anorganickou látkou zahrnutou do zoznamu látok, ktoré sa majú nahradiť, ešte viac individualizuje odvolateľku a jej členov.
- 83 Odvolateľka sa tak domnieva, že napriek tomu, že sporné nariadenie z formálneho hľadiska predstavuje vykonávacie nariadenie, je v skutočnosti rozhodnutím Komisie, vzhľadom na účinky, ktoré má na zlúčeniny medi, a tak na ňu a jej členov ako jediných výrobcov tejto účinnej látky. Týmto nariadením je preto osobne dotknutá.
- 84 Odvolateľka sa domnieva, že napadnuté uznesenie preto treba zrušiť a že Súdny dvor má k dispozícii všetky informácie potrebné na posúdenie, či je okrem iného sporným nariadením priamo dotknutá.
- 85 V tejto súvislosti odvolateľka na jednej strane tvrdí, že uplatňovanie hmotnoprávných ustanovení stanovených nariadením č. 1107/2009 na zlúčeniny medi znamená uplatňovanie reštriktívnejších podmienok na túto látku, než sú podmienky vzťahujúce sa na účinné látky, ktoré sa nemajú nahradiť. Na druhej strane uvádza, že táto okolnosť vyplýva priamo zo sporného nariadenia a že ani Komisia, ani vnútroštátne orgány nedisponujú pri prijímaní opatrení na zavedenie osobitných pravidiel uplatniteľných na zlúčeniny medi voľnou úvahou, pokiaľ ide o kvalifikáciu zlúčeniny medi ako látky, ktorá sa má nahradiť.
- 86 Komisia tvrdí, že tretí odvolací dôvod nie je dôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 87 Na úvod treba pripomenúť, že ako Všeobecný súd zdôraznil v bode 19 napadnutého uznesenia, môže združenie, akým je odvolateľka, ktorá je poverená ochranou spoločných záujmov výrobcov zlúčenín medi, v zásade podať žalobu o neplatnosť podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ iba v prípade, že môže tvrdiť, že má na veci vlastný záujem, alebo v prípade, že podniky, ktoré zastupuje, alebo aspoň niektoré z nich, majú samostatnú aktívnu legitimáciu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, EU:C:2006:416, bod 56, ako aj citovanú judikatúru).
- 88 Pokiaľ ide v prvom rade o otázku, či odvolateľka môže tvrdiť, že má na veci vlastný záujem, treba na jednej strane uviesť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, ako ju pripomenul Všeobecný súd v bode 21 napadnutého uznesenia, že úloha, ktorú hralo združenie v rámci postupu, ktorý viedol k prijatiu aktu v zmysle článku 263 ZFEÚ, môže odôvodniť prípustnosť žaloby podanej týmto združením, aj keď jeho členovia nie sú priamo a osobne dotknutí uvedeným aktom, najmä ak jej postavenie vyjednávača bolo týmto aktom ovplyvnené (uznesenie z 8. decembra 2006, Polyelectrolyte Producers Group/Komisia a Rada, C-368/05 P, neuvyverejnené, EU:C:2006:771, bod 59, ako aj citovaná judikatúra).
- 89 V prejednávanej veci však treba poukázať na to, že odvolateľka prostredníctvom tvrdení, ktoré uvádza v rámci tohto odvolacieho dôvodu, nepreukázala, že zohrávala úlohu pri vypracovaní sporného nariadenia, ktoré jej umožňuje uplatniť vlastný záujem v zmysle judikatúry uvedenej v predchádzajúcom bode tohto rozsudku. Okrem toho v odpovedi na otázky Súdného dvora na pojednávaní o tomto bode odvolateľka nepreukázala existenciu osobitných práv, ktoré jej boli udelené v rámci postupu vypracovania tohto nariadenia.
- 90 Na druhej strane s prihliadnutím na judikatúru vyplývajúcu z rozsudku zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia (11/82, EU:C:1985:18, body 17 až 32), treba zamietnuť ako nedôvodné tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého mala byť na základe niektorých skutkových okolností, ktoré sú pre ňu špecifické, považovaná za osobne dotknutú.
- 91 V súlade s touto judikatúrou totiž skutočnosť, že Rada Európskej únie alebo Komisia majú na základe osobitných ustanovení povinnosť zohľadniť dôsledky aktu, ktorý plánujú prijať, na situáciu určitých jednotlivcov, môže týchto jednotlivcov individualizovať, ak sa preukáže, že sú týmto aktom dotknutí z dôvodu skutkovej situácie, ktorá ich vymedzuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. apríla 2003, Komisia/Holandské Antily, C-142/00 P, EU:C:2003:217, body 71 až 76 a citovanú judikatúru).
- 92 Odvolateľka však neuviedla existenciu takej povinnosti, ktorá by ju mohla individualizovať v zmysle uvedenej judikatúry, pokiaľ ide o sporné nariadenie.
- 93 Pokiaľ ide po druhé o otázku, či sú členovia odvolateľky alebo niektorí z nich osobne dotknutí sporným nariadením, treba pripomenúť, ako vyplýva z bodu 28 napadnutého uznesenia, že v súlade s ustálenou judikatúrou subjekty, ktorým rozhodnutie nie je určené, môžu tvrdiť, že sa ich osobne týka v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, iba ak má toto rozhodnutie pre nich účinky z dôvodu ich určitých osobitných vlastností alebo skutkových okolností, ktoré ich odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (pozri najmä rozsudky z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223, ako aj zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 93).
- 94 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry, ktorú pripomenul Všeobecný súd v bode 29 napadnutého uznesenia, tiež vyplýva, že možnosť určiť viac alebo menej presne počet, alebo dokonca aj totožnosť právnych subjektov, na ktoré sa opatrenie uplatní, vôbec neznamená, že tieto subjekty sa musia

považovať za osobne dotknuté týmto opatrením, ak sa toto uplatnenie uskutočňuje na základe objektívnej právnej alebo skutkovej situácie definovanej dotknutým aktom (rozsudok z 19. decembra 2013, Telefónica/Komisia, C-274/12 P, EU:C:2013:852, bod 47 a citovaná judikatúra).

- 95 V prejednávanej veci treba poznamenať, že odvolateľka osobitne nespochybňuje bod 27 napadnutého uznesenia, v ktorom Všeobecný súd konštatoval, že sporné nariadenie je všeobecne záväzným právnym aktom, keďže sa jednak uplatňuje na objektívne určené situácie, to znamená v prejednávanej veci z dôvodu charakteristických znakov účinnej látky, a že jednak má právne účinky vo vzťahu ku kategóriám osôb, upraveným všeobecným a abstraktným spôsobom, to znamená ku každému subjektu, ktorého činnosť je spojená s niektorou z látok zaradených do zoznamu pripojeného k tomuto nariadeniu.
- 96 Odvolateľka tiež netvrdila, že by sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia alebo skreslenia skutkových okolností tým, že v bode 30 napadnutého uznesenia konštatoval, že:
- „... z odôvodnenia 4 [sporného] nariadenia... vyplýva, že zoznam priložený k tomuto nariadeniu bol vyhotovený na základe informácií uvedených v revíznej správe, záverov [Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín (EFSA)], návrhu hodnotiacej správy a s ňou súvisiacich dodatkov, odborných revíznych správ alebo klasifikácie stanovenej v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 2008, s. 1). Navyše [sporné] nariadenie bolo prijaté na základe článku 80 ods. 7 nariadenia č. 1107/2009, podľa ktorého mala Komisia najneskôr do 14. decembra 2013 zostaviť zoznam látok, ktoré sa majú nahradiť. V tejto súvislosti, ako vyplýva z jeho samotného názvu, sa [sporné] nariadenie týka uplatňovania tohto ustanovenia.“
- 97 Za týchto podmienok odvolateľka nepreukázala, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bodoch 31 a 32 napadnutého uznesenia dospel k záveru, že členovia odvolateľky sú sporným nariadením osobne dotknutí len z dôvodu ich objektívneho postavenia výrobcov zlúčenín medi, a to na rovnakom základe ako ktorýkoľvek iný hospodársky subjekt, ktorý sa skutočne alebo potenciálne nachádza v rovnakej situácii, a že tak sporným nariadením nie sú osobne dotknutí.
- 98 Žiadne osobitné okolnosti, o ktoré sa opiera odvolateľka v rámci tohto odvolacieho dôvodu na účely preukázania, že jej členovia sú sporným nariadením osobne dotknutí, nemôžu spochybniť tento záver.
- 99 Po prvé vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 94 vyššie, okolnosť, podľa ktorej odvolateľka zastupuje všetkých výrobcov zlúčenín medi používaných v prípravkoch na ochranu rastlín pôsobiacich v Únii, a že je možné týchto výrobcov spočítať alebo identifikovať, nemá vplyv na skutočnosť, že jej členovia sú sporným nariadením dotknutí len z dôvodu ich objektívneho postavenia výrobcov zlúčenín medi. Okrem toho prijatie tézy prezentovanej v tejto súvislosti odvolateľkou by vo veľkej miere zbavilo svojho obsahu podmienku spojenú s osobnou dotknutosťou, pretože hospodárskym subjektom, ktoré sú dotknuté aktom Únie iba z dôvodu, že sa na ne vzťahujú objektívna právna alebo skutková situácia vymedzená týmto aktom, by na to, aby im bola priznaná aktívna legitimácia v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, stačilo združiť sa do reprezentatívneho združenia, akým je združenie dotknuté v prejednávanej veci.
- 100 Po druhé vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 93 vyššie, odvolateľka nijako skutočnosťami uvedenými v bode 81 vyššie nepreukazuje, že jej členovia alebo niektorí z nich, sú sporným nariadením dotknutí obdobným spôsobom ako subjekty, ktorým je toto nariadenie určené. Takéto skutočnosti nemôžu, posudzované samostatne alebo ako celok, spochybniť dôvodnosť záveru, ku ktorému dospel Všeobecný súd v bode 31 napadnutého uznesenia, podľa ktorého sa právne účinky sporného nariadenia vzťahujú na členov odvolateľky len z dôvodu ich objektívneho postavenia výrobcov zlúčenín medi.

- 101 Navyše je nesporné, že pri prijatí sporného nariadenia sa o zaradení zlúčenín medi do zoznamu látok, ktoré sa majú nahradiť, nerozhodlo vzhľadom na osobitné postavenie jednotlivých členov odvolateľky, ale ako vyplýva z bodu 6 napadnutého uznesenia na základe skutočnosti, že táto látka spĺňala kritériá na to, aby sa považovala za perzistentnú a toxickú látku v zmysle bodu 4 prílohy II nariadenia č. 1107/2009 (pozri analogicky rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 66).
- 102 Po tretie okolnosť, aj keby bola preukázaná, podľa ktorej sú zlúčeniny medi jedinou anorganickou látkou uvedenou na predmetnom zozname, je irelevantná, pretože nespochybňuje ani dôvodnosť záveru vyvedeného Všeobecným súdom v bode 31 napadnutého uznesenia.
- 103 Keďže napokon na jednej strane sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 32 napadnutého uznesenia dospel k záveru, že členovia odvolateľky neboli sporným nariadením osobne dotknutí, a na druhej strane, keďže podmienky, ktoré súvisia so skutočnosťou, že je ako priamo tak aj osobne dotknutá regulačným aktom Únie, ktorého zrušenie sa požaduje, sú kumulatívne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. októbra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 76), tvrdenia uvedené v bodoch 84 a 85 vyššie, ktoré sa týkajú otázky, či sú odvolateľka a jej členovia priamo dotknutí sporným nariadením, sú neúčinné a musia byť zamietnuté.
- 104 Z toho vyplýva, že tretí odvolací dôvod sa musí zamietnuť ako sčasti nedôvodný a sčasti neúčinný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 105 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolateľka Všeobecnému súdu vytýka, že v bodoch 52 až 60 napadnutého uznesenia vychádzal z toho, že zamietnutie jej žaloby ako neprípustnej ju, ani jej členov, nezbavilo práva na účinnú súdnu ochranu.
- 106 Odvolateľka tvrdí, že z napadnutého uznesenia vyplýva, že členovia odvolateľky nemôžu napadnúť vnútroštátne vykonávacie opatrenie sporného nariadenia ani spochybniť účinky tohto nariadenia. Predovšetkým dokedy vnútroštátny orgán nerozhodne o nahradení zlúčenín medi, má byť táto látka predmetom pravidelných porovnávacích posudzovaní, ktoré členovia odvolateľky nemôžu spochybniť. Odvolateľka v tejto súvislosti uvádza, že vnútroštátne rozhodnutie, ktoré obnovuje autorizáciu prípravku na ochranu rastlín obsahujúceho zlúčeniny medi, nemení právne postavenie členov odvolateľky a nemožno ho tak napadnúť. Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) a Tribunal Constitucional (Ústavný súd, Španielsko) tak vychádzali z toho, že odvolateľka nemá ani právny záujem na konaní, ani aktívnu legitimáciu, ak spochybňuje rozhodnutie, ktoré jej nespôsobuje ujmu.
- 107 Členovia odvolateľky by teda boli nútení podnietiť vnútroštátne orgány k prijatiu negatívneho rozhodnutia, aby mohli toto rozhodnutie napadnúť a v rámci tohto opravného prostriedku spochybniť kvalifikáciu zlúčenín medi ako látky, ktorá sa má nahradiť. Podľa odvolateľky by využitie prejudiciálneho konania, ako to uviedol Všeobecný súd v napadnutom uznesení, tiež vyžadovalo predchádzajúce prijatie negatívneho rozhodnutia týchto orgánov.
- 108 Odvolateľka pripomína obsah bodov 54 a 55 napadnutého uznesenia a zastáva názor, že prístup k vnútroštátnym súdom a možnosť obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania týkajúcim sa posúdenia platnosti sporného nariadenia nemôžu zaručiť jej právo alebo právo jej členov na účinnú súdnu ochranu. Na jednej strane prijatie negatívneho rozhodnutia týkajúceho sa obnovenia schválenia zlúčenín medi nie je isté. Mohlo by sa tak stať, že odvolateľka a jej členovia nebudú nikdy môcť napadnúť sporné nariadenie, ktorého právne účinky budú pretrvávať bez časového

obmedzenia. Aj keby sa na druhej strane prijalo negatívne rozhodnutie, a to bez ohľadu na možnosť obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania, odvolateľka a jej členovia by museli znášať administratívnu záťaž a ekonomické náklady vyplývajúce z kvalifikácie zlúčenín medi ako látky, ktorá sa má nahradiť.

- 109 Komisia tvrdí, že druhý odvolací dôvod je neprípustný, pretože odvolateľka len opakuje svoj dôvod založený na porušení práva na účinnú súdnu ochranu, uvedený v konaní na prvom stupni, pričom neuvádza nesprávne právne posúdenie v napadnutom uznesení. Tvrdí, že tento odvolací dôvod je v každom prípade nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 110 Na úvod treba zamietnuť námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou voči druhému odvolaciemu dôvodu. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, sa odvolateľka týmto dôvodom neobmedzuje len na zopakovanie dôvodu uvedeného na prvom stupni konaní, ktorý je založený na porušení jej práva na účinnú súdnu ochranu, ale spochybňuje posúdenie Všeobecného súdu v tejto súvislosti a presným spôsobom uvádza kritizované prvky napadnutého uznesenia.
- 111 Pokiaľ ide o dôvodnosť tohto dôvodu, treba pripomenúť, že podmienky prípustnosti upravené v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ sa tak musia vykladať so zreteľom na základné právo na účinnú súdnu ochranu bez toho, aby tento výklad viedol k odchýleniu sa od podmienok výslovne upravených v Zmluve o FEÚ (rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 44, ako aj citovaná judikatúra).
- 112 Súdne preskúmanie dodržiavania právneho poriadku Únie zabezpečuje, ako vyplýva z článku 19 ods. 1 ZEÚ, nielen Súdny dvor, ale aj súdy členských štátov. Zmluva o FEÚ totiž svojimi článkami 263 a 277 na jednej strane a článkom 267 na strane druhej zriadila ucelený systém právnych prostriedkov a postupov zaručujúcich preskúmanie zákonnosti aktov Únie, ktoré je zverené súdom Únie (rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 45, ako aj citovaná judikatúra).
- 113 V tejto súvislosti je vhodné spresniť, že osoby podliehajúce súdnej právomoci majú v rámci vnútroštátneho konania právo napadnúť na súde zákonnosť každého rozhodnutia alebo každého iného vnútroštátneho aktu týkajúceho sa uplatnenia všeobecne záväzného aktu Únie voči nim, odvolávajúc sa na neplatnosť tohto aktu (rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 46, ako aj citovaná judikatúra).
- 114 Z toho vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa posúdenia platnosti predstavuje, rovnako ako pri žalobách o neplatnosť, spôsob preskúmania zákonnosti aktov Únie (rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 47, ako aj citovaná judikatúra).
- 115 V tejto súvislosti je dôležité pripomenúť, že pokiaľ sa vnútroštátny súd domnieva, že jeden alebo viaceré dôvody neplatnosti aktu Únie uvedené účastníkmi konania, prípadne vznesené z úradnej moci, sú dôvodné, je povinný prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania o posúdenie platnosti, keďže jedine Súdny dvor je oprávnený konštatovať neplatnosť aktu Únie (rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 48, ako aj citovaná judikatúra).

- 116 Vo vzťahu k osobám, ktoré nespĺňajú podmienky článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ na podanie žaloby na súd Únie, je teda na členských štátoch, aby vytvorili systém opravných prostriedkov a postupov, ktorým môže byť zabezpečené základné právo na účinnú súdnu ochranu (rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 49, ako aj citovaná judikatúra).
- 117 Túto povinnosť členských štátov znovu potvrdil článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ, podľa ktorého tieto štáty „ustanovia v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, prostriedky nápravy potrebné na zabezpečenie účinnej právnej ochrany“. Táto povinnosť vyplýva tiež z článku 47 Charty základných práv Európskej únie, pokiaľ ide o opatrenia prijaté členskými štátmi, ktoré vykonávajú právo Únie v zmysle článku 51 ods. 1 tejto Charty (rozsudok z 28. apríla 2015, T & L Sugars a Sidul Açúcares/Komisia, C-456/13 P, EU:C:2015:284, bod 50, ako aj citovaná judikatúra).
- 118 V prejednávanej veci, ako vyplýva z bodov 41 až 70 vyššie, Všeobecný súd mohol oprávnene konštatovať, že sporné nariadenie vyžaduje voči členom odvolateľky vykonávacie opatrenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku poslednej časti vety ZFEÚ.
- 119 Z tohto dôvodu a vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 111 až 117 vyššie a vysvetlení Všeobecným súdom v bodoch 53 až 59 napadnutého uznesenia, sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia ani tým, že v bode 60 tohto uznesenia rozhodol, že musí byť zamietnuté tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého zamietnutie jej žaloby o zrušenie sporného nariadenia ako neprípustnej zasahuje do jej práva a do práva jej členov na účinnú súdnu ochranu. Hoci aj odvolateľka nemôže z dôvodu podmienok prípustnosti uvedených v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ priamo napadnúť sporné rozhodnutie na súde Únie, môže sa naopak domáhať neplatnosti tohto rozhodnutia v rámci žaloby podanej na vnútroštátny súd proti aktu členského štátu predstavujúceho vykonávacie opatrenie uvedeného nariadenia, a dosiahnuť to, že sa tento súd obráti formou prejudiciálnych otázok na Súdny dvor na základe článku 267 ZFEÚ (pozri analogicky rozsudok z 19. decembra 2013, Telefónica/Komisia, C-274/12 P, EU:C:2013:852, bod 59).
- 120 Navyše by odvolateľka mohla prípadne napadnúť nariadenie Komisie, ktorým sa obnovuje schválenie zlúčenín medi, pred súdmi Únie za podmienok uvedených v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ a v rámci tejto žaloby spochybniť platnosť sporného nariadenia prostredníctvom námietky nezákonnosti vznesenej voči tomuto nariadeniu v súlade s judikatúrou citovanou v bode 37 vyššie, najmä s cieľom spochybniť obdobie platnosti obnovenia schválenia zlúčenín medi.
- 121 Druhý odvolací dôvod treba preto zamietnuť ako nedôvodný.
- 122 So zreteľom na vyššie uvedené úvahy sa musí odvolanie zamietnuť v jeho celom rozsahu.

O trovách

- 123 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 124 Keďže Komisia navrhla uložiť odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania a odvolateľka nemala vo svojich dôvodoch úspech, je opodstatnené zaviazat' odvolateľku na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamietá.

2. European Union Copper Task Force je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy